

A^o. 1837.

ARNHEM SCHE

Zaterdag

COURANT.

den 11 Maart.

FRANKRIJK, den 7den Maart.

Berigten uit Weenen melden, dat de koerier-wissel tusschen die hoofdstad en Parijs tegenwoordig zeer levendig is. De onlangs ondek- te zamenzweringen tegen het leven van den Koning der Franschen schijnen het Fransche ministerie genoopt te hebben, om de buitenland- sche gezantschappen en door dezen de hoven, bij welke zij geaccredi- teerd zijn, omtrent den waren toestand van Frankrijk in te lichten.

— Volgens brieven uit Hongarije, zoude de beruchte hoofdman der roo- versbende, *Schubri*, eindelijk in een gevecht met de tegen hem afgezon- dene gewapende magt gedood zijn.

— Reizigers, die uit Rusland komen, verhalen, dat aldaar steeds veel werk van de armee wordt gemaakt, en inzonderheid in het zuidelijk gedeelte alles zoo is ingerigt, dat binnen weinig tijds over een leger van 250 of 300,000 man, met al de noodige behoeften voorzien, kan beschikt worden. De gemaakte verordeningen, ten gevolge waarvan de groote landeigenaars zich b. v. verbonden hebben, om op de eerste aanschrijving binnen eenen bepaalden tijd eene groote hoeveelheid paarden, graven enz. tegen zekere prijzen te leveren, komt het rijk daarbij zeer te stade, vermijdt daardoor de buitengemeene duurte van allerlei behoeften bij het uitbreken van eenen oorlog voorgekomen wordt.

Berigten uit Athene, van den 15den Februarij, melden het vol- gende: Sedert gisteren was onze stad in de vrolijkste beweging. Het reikend verwachtte fregat *Portland*, aan welks boord zich Hunne Majesteiten de Koning en de Koningin van Griekenland bevonden, was gisteren bij het aanbreken van den dag aan den horizon bespeurd. Van des voormiddags af was de helft der bevolking op de been, ter- wijl duizenden te paard en te voet naar den Pireus stroomden, wer- waarts zich ook de staatskanselier, de ministers en de overige hooge staatsambtenaren begaven. Middelerwijl had de Oostenrijksche admi- raal, de graaf *Dandolo*, reeds de Keizerlijke stoomboot *Marianne*, welke in de haven lag, den *Portland* te gemoet gezonden, om zoo noodig het fregat hulp te verleenen, hetwelk nogtans beleefdelyk van de hand gewezen werd. Met gunstigen, doch flaatwen wind kwam het fregat opzeilen, en liep kort voor zonnen ondergang de haven bin- nen, waar de onderscheidene aldaar zich bevindende oorlogsschepen (zes Oostenrijksche, een Hollandsch, verscheiden Engelsche, Fransche, Russische en Grieksche) hetzelfde met salvo's uit het geschut begroet- ten. In de stad was reeds alles tot ontvangst van Hunne Majesteiten gereed, het garnizoen uitgerukt, en eene ontelbare volksmenigte aan de Piresche poort verzameld; doch bij het vallen van den avond kwam de tijding, dat de plechtige intrede van den Koning en de Koningin eerst den volgenden dag zou plaats hebben. Het helderste weder be- gunstigde heden dezen vrolijken, en in meer dan een opzigt gedenk- waardigen en belangrijken dag. Om elf uur stapten Hunne Majesteiten in den Pireus aan land, waar hoogstdezelve door deputatien van bei- de steden, door de ministers (met uitzondering van den staats- kanselier), door de hooge officieren, door vele aanzienlijke per- sonen en eene groote volksmenigte ontvangen werden. Het ge- injich steeg ten top, toen het volk zijnen Koning in volmaak- ten welstand aan de zijde van zijne schoone en bloeiende gemalin, voor de eerste maal in het rijke en manhafte Grieksche krugsgewaad aanschouwde, waardoor zijne rijzige en edele gestalte nog meer uit- kwam. Langzaam reed het Koninklijk rijtuig, door een groot aantal officieren begeleid, stadwaarts. Op de kleine heuvels ten westen van Athene, van waar men de stad het eerste geheel overziet, was een eerehoog van groene takken opgerigt, alwaar Hunne Majesteiten door den bisschop met de geestelijkheid en de stedelijke overheden verwel- komd werden, terwijl op het amphitheatergewijze zich verheffende terrein eene tallooze menigte menschen was verzameld, welke de licht van haar gejuich deed weergalmen. Binnen de stad waren alle vensters en balkons, langs welke de trein voorbijging, opgepropt vol inzonder- heid met dames bezet, en aan het gejuich was geen einde. In de re- sidentie werden Hunne Majesteiten door den staatskanselier, de heilige synode, de presidenten en staatsprocurateurs van het hof van reken- ningen en der hooge regtbanken ontvangen; daarop defileerden de troepen het kasteel voorbij, terwijl daarna het korps officieren de eer- had, aan HH. MM. voorgesteld te worden.

De Koning heeft dadelijk na zijne aankomst, niettegenstaande de door sommigen daartegen ingebrachte vertoogen, aan den graaf van *Arman- berg* zijn ontslag als staatskanselier verleend, ter voldoening aan het herhaaldelyk door denzelfden daarbij gedane verzoek. Er zal geen men-

we staatskanselier benoemd worden. De heer van *Rudhart* is voorts, in plaats van den heer *Rhizos*, tot minister van buitenlandse zaken benoemd. Deze laatste benoeming bevalt het dagblad *Athina* niet, zijnde hetzelfde van oordeel, dat er volstrekt geen vreesdeling in het Grieksche bewind moet zijn.

— Den 24sten Februarij is te Schmalkalden gevierd de voor drie honderd jaren aldair gedane onderteekening van de Schmalkalden- traktat (betreffende de vestiging van het protestantisme.) Er werd oif- ten anderen plechtige godsdienst gehouden in de Franke kerk, waar voor- den laatste jaren een groot aantal van de uitstekendste godgeleerden gedurende bijna drie weken dagelijks gepredikt heeft. Men had gehoopt op dezen dag ook de vereeniging van de Hervorraden en Lutherseken tot eene Evangelische gemeente te zullen kunnen vieren; maar de goedkeuring van den Keurvorst daarop was nog niet ingekomen.

PARIS, den 7den Maart.

De *Courrier de Lyon*, een ministerieel dagblad, deelt heden de volgende tijding mede:

» Een jongeling van 26 jaren, welke zich uit hoofde van eene zwa- re ziekte in het *Hotel-Dieu* bevond, werd toen hij van daar naar *Champion* zich zelve had omgebragt, op eene hevige wijze ontfeld; het rhuematisme sloeg hem in de hersens, en veroorzaakte bij hem eene zinneloosheid. In dezen staat ontvielen hem de woorden: dat het, nu *Champion* dood was, zijne beurt was den Koning te vermoorden; want, dat hij daartoe door het lot was gedwongen. Hij ging vervol- gens voort, vele inlichtingen te geven, waaruit men meende op te mer- ken, dat hij lid van dat genootschap was.

— Men leest in *le Droit* het volgende:

» Gisteren is er wederom een persoon gearresteerd, met name *Godart*, een hoedemakers knecht, *rus Descartes*, tengevolge van een bevel- schrift van den regter instructie *Legonidec*. Men verzekert, dat deze arrestatie in verband staat met het proces, hetwelk aan het hof der pairs aanhangig is.

— Een ander dagblad meldt, dat een soldaat van het 4te reg. van linie, uit de gevangenis van Versailles, gisteren naar de conciergerie is overgebragt. Deze arrestatie zoude in verband staan met de zaak van *Champion*.

— Sedert het in beslag nemen van het moordtuig van *Champion*, hoort men van het ontdekken van meerdere dergelyke helische machi- nen. Te Darmstad is er eene door de politie opgehaald, welke naar die van *Fieschi* was vervaardigd. De maker is een Duitsehe dichter, *Prill* genaamd, die in de gevangenis zich sterfelijk heeft afgesneden. Eene andere is te Brussel bij een Fransman, *Delpeant* genaamd, in beslag genomen. Dezelve bestaat uit eene ton, in 8 vakken verdeeld, elk vak eene batterij uitmakende. Deze heer is, bij de ontdekking, naar den kant van Antwerpen gevlugt, hebbende eenen pas, in het de- partement d'Eure-et-Loire afgegeven, waarin hij den titel van letter- kundige voert.

(Gazette des Tribunaux.)

's GRAVENHAGE, den 9den Maart.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, zijn de beraadslagingen geopend: 1°. over het ontwerp, omtrent de uitgifte van losrenten op een gedeelte der schuld, ten laste van de Overzetsche bezittingen; 2°. over dat tot voorziening in de volle rentebetaling der nationaalschuld over 1837; en 3°. over dat tot het toestaan van buitengewone uitgaven voor den jare 1837. Ten voor- deele derzelve hebben zich doen hooren de heeren van *Swinderen*, van *Hemert*, *Frets* en *Beelaerts*, die, hoezeer al het bezwarende en moeilijke derzelve erkennende, echter, uithoofde der bestaande nood- zakelijkheid, hunne toestemming aan de antwerpen zouden geven, te meer daar zij hiertoe, na de bekomen inlichtingen in comité-generaal, over den toestand van 'slands financiën en den staatkundigen toestand des rijks, zich allezins geregtigd, ja verpligt beschouwden. Het was, volgens hen, toch uitgeraakt, dat het binnen het bereik der rageding voor alsnog lag, om onzen drukkenden toestand te veranderen, en dat het ook als hoogst gevaarlijk te beschouwen was, om onze krugs- krachten te verminderen.

— De heeren van *Rappard*, *Verwey-Majan*, de *Bordes*, hebben het eerste ontwerp, nopens de nieuwe daar te stellen domein-losrenten, bestreden, en gemeend, dat hetzelfde tot verwarring ongeschikt delen leiden zou. Intusschen zouden zij de beide andere ontwerpen goedkeuren.

De heer van Nagell heeft zich alleen ten voordeele der volle rente betaling verklaard.

De heeren van Dam van IJssel en Vissers, kunnen alleen het ontwerp, nopens de domein-terreinen, aandienen, en zien de noodzakelijkste gevolgen te gemoet, van eene voortdaring van den tegenwoordigen staat van zaken.

De heeren Op den Hooff, Rengers, Vissers, Backer, Hapelaer, hebben voornamelijk de voorziening in buitengewone uitgaven voor oorlog, voor 1837, bestreden.

De heer Rommè kan geen der drie ontwerpen goedkeuren.

De heer Kniphorst zal de nog te bekomen inlichtingen afwachten.

Het vervolg der beraadslagingen is bepaald op heden avond ten zeven ure.

UTRECHT, den 9den Maart.

Ook in onze stad heeft de heer de Montry, in twee openbare zittingen, proeven van mnemotechnie (gehangenoefening) gegeven. In de eerste heeft hij bijna een uur lang geantwoord op vragen, door de toehoorders aan hem voorgelegd, (naar verschillende programma's uit niet minder dan 20,000) en zoo wel de geschiedenis der volken, als het gebied der kunsten en wetenschappen betreffende, waarna een vijftigtal opgaven, spreuken, getallen, zaamgestelde woorden en dergelyken door de toehoorders naar willekeur gekozen en op kaartjes geplaatst, na door den heer de Montry eenmaal te zijn opgelezen en nagezien, dadelijk door hem uit het geheugen werden voorgedragen, in zoodanige orde als de toehoorders verlangden, welke laatste proeve de bewondering der aanwezigen verhoogde. Doch, hoe steeg aller verbazing, toen, in de tweede zitting, slechts twee dagen later, door een vijftigtal leerlingen, die zich daartoe, den eersten dag, op zijn verzoek, vrijwillig hadden aangeboden, dergelyke proeven werden herhaald. Beide zittingen werden door de aanwezigheid van eenige dames, en van vele geleerden verlevend, terwijl de tevredenheid en bewondering van allen ruimscheels opwegen tegen de aanmerkingen van enkelen, die gaarne alles berispen wat nieuw of vreemd is, of opzien tegen al wat moeite of inspanning vordert. Wij vermenen met genoegen, dat zijne leerlingen met hem zijn ingenomen; — wij bewonderen, met hem, zijne geheugen, en zijne leerwijze, welke wij vooronderstellen eene uitbreiding of meerdere volmaking te zijn van de verschillende wijzen, door anderen vaak, ter te gemoetkoming van het geheugen, beproeft, (*) en welke hem zeker jaren arbeids heeft gekost. Wij hopen, dat een genoegzaam aantal intekennaren op zijnen cursus de moeite en kosten, door hem zoo onbekrompen aangewend, en tevens zijne goede pogingen, niet zal mogen voorgoed.

(Utrechtsche Courant.)

ARNHEM den 10den Maart.

In Amsterdam werden, eenige dagen geleden, blijkens het A. H. B. brieven van niets beduidenden inhoud aan de huizen bezorgd, en werd daarvoor het gewone pott ontvangen. Ook te dezer stede heeft deze kunstgreep plaats gehad. Bergijsteren werden er twee brieven, ieder met 20 cents pott belast, besteld, en de gelden genoten. Des avonds ontving de heer Commissaris van politie er bericht van, en zijne nasporingen waren dadelijk van dat gevolg, dat de dader des avonds voor tien uur reeds in verzekering was genomen.

AMSTERDAM, den 9den Maart.

Beurs van den 8 Maart.

Sedert lang was de beurs niet zoo onbeduidend als heden; de omzettingen niet noemenswaardig, en de variatiën in de verschillende soorten effecten niet aanmerkelijk.

Van het oorlogstooneel uit Spanje is niets nieuws, uitgezonderd wat de verschillende dagbladen naar hunne kleur mededeelen.

Fluctuatien der prijzen:

Holland. 2½ pCt. 52½, 53, 52½ bij weinige affaire gebleven; 5 pCt. 100½, 100, slechts weinige postjes verhandeld; kansbiljetten 22½, 22, oud syndicaat opende 93½, 93, 92, nieuwe 76½; oude aandelen handelmaatschappij 184½, 184, 183½, meerder gekocht en eenige weinige postjes 89½, 89, 88½ afgegeven.

Spanje. Ardoins 24½, 24, 23½, verschillende kleine partijjes afgegeven; Passive 7½; Fransche uitgestelde 81½, 81, 80½; coupons Ardoins zijn eenige weinige stukken 46 en 45½ afgegeven.

Rusland. Oude en nieuwe Russen blijven gezocht 104, 104½ ook gedaan; Russen van 1831 en 1833 94½, 93.

In Oostenrijksche schuldbriefen geen handel.

Beurs van den 9 Maart.

De beurszucht ter beurs waren ook heden niet veel meer geanimeerd

De heer van Nagell heeft de Logica van Aristoteles zoodanig behandeld, dat hij zelfs goedgevonden den titel: Logica Memorabilia etc. Docht, dat men in de schriften des oude Grieken en Romeinen vindt, wij van die kunst gewas gemaakt? Cicero schreef de pro sa SIMPLICIUS, welke vele proeven van de reuzen gaf.

dit gisteren, en schijnen onze speculanten andere gebeurtenisse af te wachten, voor dat hij zich in eenige aanmerkelijke operatiën wagen. Maar geloof algemeen ter beurs, dat de financiële wetten door onze kamer nu zullen aangenomen worden.

Fluctuatien der Prijzen.

Holland. 2½, 52½, 53, 52½ bij weinige affaire gebleven; 5 pCt. 100½, 100, 99½, kansbiljetten 22½ en 22 verhandeld; oud syndicaat opende 93½, 93, 92, 91, 90, 89, 88, 87, 86, 85, 84, 83, 82, 81, 80, 79, 78, 77, 76, 75, 74, 73, 72, 71, 70, 69, 68, 67, 66, 65, 64, 63, 62, 61, 60, 59, 58, 57, 56, 55, 54, 53, 52, 51, 50, 49, 48, 47, 46, 45, 44, 43, 42, 41, 40, 39, 38, 37, 36, 35, 34, 33, 32, 31, 30, 29, 28, 27, 26, 25, 24, 23, 22, 21, 20, 19, 18, 17, 16, 15, 14, 13, 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0, afgegeven; oude aandelen handelmaatschappij 184½, 184, 183½, 183, 182, 181, 180, 179, 178, 177, 176, 175, 174, 173, 172, 171, 170, 169, 168, 167, 166, 165, 164, 163, 162, 161, 160, 159, 158, 157, 156, 155, 154, 153, 152, 151, 150, 149, 148, 147, 146, 145, 144, 143, 142, 141, 140, 139, 138, 137, 136, 135, 134, 133, 132, 131, 130, 129, 128, 127, 126, 125, 124, 123, 122, 121, 120, 119, 118, 117, 116, 115, 114, 113, 112, 111, 110, 109, 108, 107, 106, 105, 104, 103, 102, 101, 100, 99, 98, 97, 96, 95, 94, 93, 92, 91, 90, 89, 88, 87, 86, 85, 84, 83, 82, 81, 80, 79, 78, 77, 76, 75, 74, 73, 72, 71, 70, 69, 68, 67, 66, 65, 64, 63, 62, 61, 60, 59, 58, 57, 56, 55, 54, 53, 52, 51, 50, 49, 48, 47, 46, 45, 44, 43, 42, 41, 40, 39, 38, 37, 36, 35, 34, 33, 32, 31, 30, 29, 28, 27, 26, 25, 24, 23, 22, 21, 20, 19, 18, 17, 16, 15, 14, 13, 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0, afgegeven.

Spanje. Ardoins 24½, 24, 23½, bij geene noemenswaardige affaire; Passieve 7½ gedaan.

Rusland. Oude Russen 104; nieuwe 104½ gedaan; Russen van 1831 en 1833 94½ gedaan, enkele stukken.

Columbia. 20½, 20; onbepaalde stukken 17½, 17.

Mengelwerk.

Herinneringen uit de Tweede Kamer.

« Wij leven, Ed. Mog. Heeren, in remarquable tijden; sedert de constitutionele vrijheden aan de orde van den dag zijn, zijn de mandats d'amener in blanco uitgevonden. Sedert het liberalisme uitgevonden is, zijn alle snaptien achteruit gegaan, en om de liberale tarieven in werking te brengen, wordt de handel aan eenige menigte kleine vexatiën onderworpen; in de politique comedies, die thans vertoond worden, spelen de chifferletters een groote rol, maar de saldo's der rekeningen van de natien komen toenemend gedeelig uit.»

De Heer VAN ALPHEN. (Zitting 15 Dec. 1836. Staats Courant 4 Jan. 1837.)

Hoofdvereischten van eene redevoering zijn duidelijkheid en doelmatigheid; met beiden vonden wij de aangehaalde woorden karig getoet. Het remarquable, als eene modique vexatie daargelaten, wenschen wij de importante illusie te signaleren, waaraan men, ontschuldig, laboreren zou, indien men geloofde, dat hetgeen hier waarschijnlijk door mandats d'amener in blanco bedoeld wordt, eerst uitgevonden is nadat de constitutionele vrijheden aan de orde van den dag kwamen. Ook te voren werd het volk tamelijk geantoonerd, en was de handel voorzeker aan geen mindere vexatiën onderworpen. Om niet te spreken van Frankrijk voor de omwenteling, denke men slechts aan Spanje, waar eerst sinds zeer korte jaren de buitensporige belastingen, ja soms verbodswetten op den invoer van goederen uit de eene provincie in de andere, verminderd en gedeeltelijk afgeschaft zijn. En hoe lang is het geleden, dat er in Duitschland aan de importante vexatiën van den handel eenige remedie is geprepareerd? Wat de mandats d'amener in blanco betreft, men zou die in Oostenrijk, Pruisen en Rusland even zoo goed kunnen constateren als in de constitutionele staten. Wij konden derhalve niet opmaken, wat de heer VAN ALPHEN eigenlijk bedoelde; wij hopen toch niet: het wraken van den constitutionelen regeringsvorm?

Dat er in constitutionele staten meer opgebracht wordt dan in andere, valt niet te loochenen; maar zijn zij daarom armer? Heeren, minder welvaart in Nederland, Frankrijk, Engeland, dan in Pruisen, Oostenrijk, Rusland? Is in Spanje zelfs, sedert het Bataafsch regent, de nijverheid niet aanmerkelijk toegenomen? Men bedenke, dat het koninkrijk best bestuurde rijk, zonder volke-vertegenwoordiging, Pruisen, voortdurend geachte en welvarende families het land ziet verlaten, om zich in het constitutionele Noord-Amerika te gaan vestigen (1).

En de politique comedies, die thans vertoond worden, wat wordt daarmede bedoeld? — Dat men hetgeen in sommige landen wel eens eigenaardig eene politique comedie kan noemen, erkennen wij ten volste. Maar is het de schuld van den constitutionelen regeringsvorm, dat sommige vertegenwoordigers tegen een ontwerp van wet spreken, en niet voor stemmen? En wanneer daarvan de vertegenwoordigden dadelijk zijn, zoo is het ten minste hunne schuld als zij het lang zijn; zij zijn immers, eenigermate althans, hunne vertegenwoordigers.

De heer VAN ALPHEN spreekt voorts van overproductie van geleerden en gepromoveerden, waarvan, volgens zijn E. L., het aantal, dat jaarlijks eenige honderden individus voor hunne vertegenwoordiging geen debouché of plaatsing vinden kunnen. Vergelooft met den heer BELLAEUS VAN BLOKLAND, dat er nu te veel overproductie van geleerden, als wel van half-geleerden, plaats heeft, en zouden, om die tegen te gaan, liever de examina moeilijker maken dan de kosten der studie of promotie verminderen. Dit zou ook het natuurlijke gevolg te weeg brengen, dat wezenlijk geleerden minder naar zouden loopen, van door half-geleerden, die de natuur of de fortuin niet beter zeilgen rustte, overzeild te worden.

En volmondig beaamen wij dan de woorden van den heer VAN ALPHEN:

Wij moeten dus spaarzaam zijn om gunsten, vrijstellingen en andere goedertierenheid te geven, en ook in deze de overproductie trachten te verminderen. Bij het vergeven van posten en zoo, tot voorbeeld, worden slechts acht geslagen op persoonlijke bevoegdheid, niet op verdiensten of aanbeveling van verwanten. Heil het volk, wiens vertegenwoordigers dergelijke beginselen voorstaan en — volgen!

Eendragt maakt magt.

Concordia res parvae crescunt; discordia maximae dilabuntur.

SALLUST. Bell. Jug. 10.

In twee belangrijke artikelen (zie deze courant van 31 Jan. en 23 Feb.) wordt onder het opschrift: *De kinderen der wereld zijn voorzigtiger, dan de kinderen des lichts in hun geslachte*, grondig en menschenkundig gehandeld over eene maar al te talrijke soort van menschen, die, zoo wel in het burgerlijke als in het staatkundige, door kuiperijen, door lage onderdanigheid, door het bezigen van allerlei middelen, door het pralen met schoone woorden en deugden, waarmede zij de oprechte en dus gewoonlijk vertrouwende en illegelovige menigte lokken, eer, rijkdom en magt verworven; met verdringing en dikwerf ten koste van den deugdzamen man, van den echten vriend der waarheid, van den wezenlijken vaderlander. Die edelen, namelijk, zijn meestal te goed van vertrouwen, minder voorzigtig in hunne woorden en handelen, omdat hun geweten hen niet onophoudelijk maant; minder praefend met godsdienst, omdat dit gevoel hun innig in het hart ligt, en het hun niet om den uiterlijken schijn, die bij de kinderen der wereld alles uitmaakt, te doen is. En alzo behalen dan de laatstgenoemden gewoonlijk de overwinning; en verzekeren zich van eer en magt. Iets, hetwelk hun in het politieke des te beter slaagt, omdat zij zich meer inéengesloten houden en hardnekkiger in hunne ondernemingen volharden. In den grooten wereldstrijd tusschen licht en duisternis, dat is tusschen vrijheid en despotismus, die onder het tegenwoordige menschengeslacht openlijker, dan ooit gevoerd wordt, hebben de voorstanders van het laatste, boven de anderen dat vooruit, dat er meer eenheid van doel, en meer eensgezindheid, bij gevolg, onder hen plaats heeft. Onder de onbaatzuchtige vrienden der waarheid, de voorstanders van vrijzinnige denkbeelden, van doelmattige vrijheid in het burgerlijke en godsdienstige, heerscht meer verschil van denkwijze, minder aaneensluiting en gevolgelyk minder kracht, waardoor het werk der verlichting en der vrijheid in duigen zou kunnen vallen, en het rijk der duisternis over dat des lichts zegepralen. Mogten, — dus besluit de schrijver van gemelde artikelen, — de kinderen des lichts, om dit te verhoeden, bijzondere meeningen ter zijde stellen, ter vereeniging van hunne pogingen in het bevorderen van de heilige zaak der burgerlijke en godsdienstige vrijheid, de zaak der menschheid. Eendragt maakt magt.

Eendragt maakt magt; die ooren heeft om te hooren, die hoort! Kinderen des lichts! weest eendragtig onder elkander, ten einde magtig te zijn tegen de kinderen der duisternis. Wil ieder vriend der waarheid, ieder vriend van burgerlijke en godsdienstige vrijheid, op zich zelve strijden tegen het rijk der verdringing, — een voor een zullen zij verbroken worden. Kinderen des lichts! verdraagt elkander; bekampt elkander niet om een gering verschil van meening; laat anderen de vrijheid, die gij voor u zelve begeert. Uit een uwer een gevoelen, dat de ander niet volkomen deelt, — heyt hem niet, twist niet, verdraagt elkander; ziet toe, dat men geen tweedragt onder u stoke: de kinderen der duisternis zijn listig in hun geslachte. Kinderen des lichts! helpt elkander; word een uwer door de duistelingen aangevallen, — staat hem bij, en wacht niet dat de beurt aan u kome; het gevaar uws bondgenoots is uw gevaar. De kinderen der duisternis zijn voorzigtig in hun geslachte: een voor een zullen zij u aanvallen; uwe ware vrienden zullen zij lasteren en pogen bij u verdacht te maken; geloof hen niet: wanneer de kudde den hond verlaat, vallen de schape den wolf in den mond. Kinderen des lichts! helpt elkander, en verlaat hen, die uwe partij kozen, niet: degenen, die u oprecht en moedig voorspraken, zijt hun getrouw.

Kinderen des lichts! weest eendragtig en verdraagzaam en getrouw onder elkander; maar ontziet de kinderen der duisternis niet: *Ne ignoscendo malis, bonos perditum eatis*. Geen verbond, maar krijg met de boozen: *Nam fidei quidem, aut concordiae quas spes est? Dominari illi volunt, vos liberi esse: facere illi injurias, vos prohibere*.

Die zijne roede inhoudt, haat zijnen zoon: maar die hem lief heeft, zoekt hem vroeg met tuchtlinge. Ziet gij een kind der duisternis de wegen van eer en magt opkruipen, zoo weerhoudt den voet niet, duld niet, dat hij verder kruipe. Hoort gij een kind der duisternis zijne valscheid of lafheid of veilheid onder schoone woorden verbergen, weest niet, dat gij hem onzin spreken, zegt: het is onzin. Komt hij, aangevallen op vaderlandsliefe, vraagt hem wat hij voor het vaderland deed? Posten bekleden en bezoldigingen of pensioenen trekken, is nog niet altijd vaderlandsliefe. Pronkt hij met den mantel der godsdienstigheid, het aloude gebruik der listige bedriegers, — denkt aan de gepleisterde graven, en heft den mantel op; toont hem in zijne

bedriegerij. Ontrekt het masker aan allerlei gemeinheid en haat recht. Veroorlooft niet, dat paddestoelen de sappen der aarde aan zich trekken, ten koste der heilzame planten. Laat het heil des vaderlands niet aan eigenbelang en gunstheig opofferen. Verdedigt in alle omzichten het regt, de waarheid, en de vrijheid; maar, Kinderen des lichts! twist niet onder elkander, sluit u aan, beschermt u onderling; eendragt maakt magt.

PHILOPATRIDA.

Redevoering van Sir Robert Peel.

Wij haten de dwingelandij van eenen tiran; wij haten de dwingelandij van welkigen; wij haten echter eveneens de dwingelandij eener meerderheid; voor ons heeft die niets behagenswekkend; wij zullen de minderheid der Vereenigde Staten niet navelolgen. Indien gij er de proef van wilt nemen, werpt dan de oogen op het voorbeeld van een ander land; indien gij eene heerschende democratische kamer verlangt, verwacht dan geen instellingen als die der Vereenigde Staten; bereidt u dan op de schrikkelijke beproevingen, die Frankrijk heeft doorgestaan. Zoo liet Sir ROBERT PEEL zich hooren, toen hij aan een gastmaal, ter zijner eere aangerigt te Glasgow, antwoordde op den voor hem ingestelden toast. De welsprekende staatsman, aan wien Engeland zoo veel verplichting heeft, sprak met een levendig gevoel die woorden uit, en zijne verklaringen, die daarop waren voorafgegaan, hoe hij er zich op zou toelagen, om, behoudens menschelijke verbeteringen, het Protestantismus in de drie vereenigde rijken staande te houden, de integriteit van het Hoogerhuis te helpen handhaven, zetteden aan zijne woorden nog meer gewicht bij. Dabbel opmerkelijk waren die gezegden in eenen tijd van spanning, welke van bedreigd gevaar der Britsche instellingen, en nog meer, als men indachtig is, dat Sir ROBERT PEEL rondborstig te kennen gaf, dat het niet genoeg was in te stemmen met zijne gevoelens, dat men handelen moest, indien men inderdaad die gevoelens was toegedaan. Het luisterrijk onthaal; de tegenwoordigheid van al wat aanzienlijk was; de buitengewone vereering aan dezen staatsman toegekend en de opzettelijke voordragt dier beginselen, geven eene verhoogde waarde aan deze redevoering, en zij vertoont zich als iets geheel buitengewoons en verhevens. Het is het waardig antwoord der behoudende partij op de aanklagt en de woelingen der radicalen, onder de leiding van O'CONNELL.

De aanmerking, dat de verandering van het huis der Lords, en de inkrimping van het erfopvolging, zoudt tot eene gelijke besnoeiing van de voorregten der kroon; dat eene verkiesbare kamer der Lords, weldra zal worden opgevolgd door eene poging om de erfopvolging te doen vervangen door eene verkiesbare monarchie, heeft veel waars in zich; die gevolgen zouden echter niet wel mogelijk kunnen zijn, indien zij, die aan het hoofd der beweging staan, altijd in staat waren om aan die beweging de noodige leiding te geven. In het ten uitvoer brengen van die moeilijke taak schieten echter allen te kort; de hoofdleiders worden door de gegevene impulsie zelve weggesleept; gelukkig, indien zij al in staat zijn om somtijds groter onheil te verhoeden. Hoe onbetwistbaar waar evenwel die opmerkingen zijn, zoo moet men nogtans van een anderen kant erkennen, dat daarop veel valt af te dingen, omdat het juiste hoe en hoeverre meestal bepaald wordt, meer door bijzondere inzichten der partijen, dan door het wezenlijke welzijn des lands. Dikwerf zien beide partijen de zaak verkeerd in. Ook mag het wel in rekening gebragt worden, dat de verdediging der regten van het Hoogerhuis eene *oratio pro domo sua* is, die, hoe verleidelijk wegslepend, ook voortgedragen, aanleiding geven kan om door het prisma van eigenbelang vele zaken uit het heil vreemd en bijna onmogelyk, maar als men de zaken in het algemeen denkt, klinkt die oordeelvelling minder wonderpreukig. Is het in waarheid alzo, dan laat het zich zeer goed begrijpen, dat men met Sir ROBERT PEEL geene vrijheid als die der Vereenigde Staten verlangt, maar dan is het te verwonderlyk, dat de Syrenen der Vereenigde Staten zoo velen heeft verlokkt, en weinigen weerstand aan die lokstem hebben weten te bieden.

Iedereen zal echter de overtuiging hebben, dat Engeland eene crisis te gemoet gaat; iedereen zal moeten erkennen, dat, als er te kiezen valt tusschen de gevoelens van den persoon volkleider en der beroemden Engelschen staatsman; het land slechts door den laatsten gelukkig kan behouden worden voor den ondergang. Met waarheid wees dan de welsprekende redevoering op het voorbeeld van Frankrijk en op de schrikbarende lotgevallen, welke deszelfs wedergehoorte voorspellingen, verzeldan en volgden. Aan Engeland, evenmin als aan eenigen anderen staat, kan het menschelijke gevoel de herhaling dier treurige tooneelen te wenschen, en het hart bloedt bij de overtuiging. Mogten die jammeren niet klein geacht worden door den invloed der partijen, en gevoelde hemel, dat eene gelukkige afkomst des redeneers woorden bekroone, wanneer hij dus zijn oordeel uitdrukt: Ik wen hoop niet, alle Engelschen zich te zien vereenigen, om de instellingen des gemeenen vaderlands te bewaren. Ik koester het vertrouwen, dat van uit de wanden dower zaal zich eene zucht

